

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbra de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popădeni Nr. 11.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

„Liberalismul” — rănit.

(trp.) Lucruri însemnate s-au petrecut Luni în reichsrathul austriac. Lucruri peste cari nu putem trece.

E vorba de o formală declarație de război. Austria declară război Ungariei. Prietenia veche se abize; tovarășia vamală-comercială se desface, sau e pe cale a se desface; dușmăniile încep pe toate liniile; lupta promite a fi înverșunată, și are a se termina verosimil cu căderea „liberalismului” maghiar.

Motivul acestui divorț politic, înțeles acum, după o comună și pacifică căsnicie de aproape treizeci de ani, sunt grave, deosebite și rușinatoare pentru țara noastră.

Austriacii, aliații nostri politici, ne spun verde în față, dela locul cel mai competent, din parlament, că sîntem un stat care merită dispreț, ear' nu prietenia lor; sîntem un stat corupt până la temelie, în care parlamentul nu formează expresiunea adevăratei opinii publice din țară; sîntem un stat, în care liberalismul se identifice cu „poliția și cu gendarmeria”; sîntem un stat, în fruntea căruia stă astăzi un guvern, ca și care nu poate fi altul mai „reprobabil”, mai „de nimica”. Cu un cuvânt, sîntem o țară, cu care Austriacii numai pentru aceea mai stau de vorbă, pentru-că așa cer interesele „împăratului și ale monarhiei”.

Grele vorbe, aspre învinuiri. Ca norocul însă, ele nu sună la adresa tuturor popoarelor din Ungaria, ci sînt adresate numai nobililor națiuni maghiare, care a luat în arădă patriotismul în țara noastră; sînt adresate „liberalilor” din Ungaria, asupra cărora nu s'a descărcat nici-când atăta ură și dispreț din partea Austriacilor ca de astă-dată.

Fi-vor oare în stare patrioții nostri să-și deie seamă despre gravitatea situației, creată de dîșii, și fi-vor ei în stare să înțeleagă, că cele petrecute Luni în reichsrathul din Viena sînt tot atâtea admonieri, ca să părăsească odată calea pe care au apucat, să se pocăiească și se vină la cale bună?!

Nu știm, nu scrutăm și nu vom să scrutăm. Pentru noi e destul să constatăm faptul, că Austria e scandalizată de cele-ce se petrec în țara noastră, și că își ține de datorință patriotică, a-și da exprimare în mod neîndoelnic simțămîn-

telor de care e pîrînsă. Cei din Austria vîd că prea s'a îngroșat gluma în Ungaria, naționalitățile prea sînt asuprite, și că dacă se va lăsa și mai departe frîn liber guvernărilor nostri, rezultatul acestor stări destrăbălate nu poate fi altul, decît discreditarea totală a întregii monarhii.

De aceea tonul cel vehement din partea tuturor oratorilor de Luni, din parlamentul austriac, și de aceea apărarea cea rece, — făcută aproape numai din curtoisie, — a prim-ministrului Baden. Nu s'a aflat nici un singur glas în reichsrath care se fi luat în apărare pe patrioții nostri, ba chiar și prietenii lor de ieri, liberalii din Austria, încă s'au văzut îndemnați a protesta în contra usurpării acestui titlu din partea Maghiarilor, cari sub liberalism înțeleg „poliția și gendarmeria”.

— „Și noi sîntem liberali și democrați, — a zis oratorul lor Dr. Kra-mar, — dar' trebuie se protesteze în contra obiceiului de dincolo, a nu vedea alta în liberalism, decît poliție și gendarmerie!”

Cu un astfel de liberalism, firește, că cei din Austria nu pot să facă mai mult tovarășie politică, sau dacă o fac, o fac cu dobîndă, cu mare dobîndă.

Și aci zace cheia celor petrecute Luni în parlamentul austriac.

Un lucru e adevărat foarte semnificativ. Deși ministrul de comerț austriac a declarat din capul locului, la începutul discuției, că e pentru abdicarea pactului vamal cu Ungaria, și că abdicarea se va face nesmintit la timp cuvenit, discuția totuși s'a continuat. De ce, când propunerea devenise cu totul superfluă? De ce?? Pentru-că așa a voit guvernul austriac. Guvernul din Viena a voit să arate excelențelor din Budapesta că în chestiunea „cuotei”, și când e vorba de „liberalii” din Ungaria, parlamentul austriac e una, e zid puternic în dosul guvernului. O împiegurare, de care Bánffy și majoritatea sa are să țină seamă. Pentru-că abdicarea pactului vamal-comercial nu înseamnă că pactul nu se va reînnoi. Pactul se va lega de nou, pentru-că trebuie să se lege. Așa cer interesele monarhiei. Înseamnă însă aceea, că sub actuale condiții pactul nu se va reînnoi la nici un cas. Condițiile trebuie să fie mai bune, mai favorabile pentru Austria, prin urmare mai grele pentru Ungaria.

Le va primi Ungaria? Trebuie să le primească. Parlamentul ungar nu l-a

făcut Bánffy singur, ci cu ajutorul Vienei.

Armata austriacă și-a pus baionetele la dispoziția baronului Bánffy, — și dacă adevărate sînt știrile apărute în foile opoziționale din Ungaria, voturile mamelelor lui Bánffy încă s'au cumpărat cu bani austriaci. Serviciu dar' pentru serviciu. Viena a dat mîna de ajutor lui Bánffy, ca să-și compună parlamentul după plac, — ear' Bánffy e deobligat să se arete recunoscător primind un pact favorabil Austriei. Austria și-a ajuns scopul, pentru-că va stoarce dela noi cincisprezece milioane de florini la an; în zece ani, — pentru-că pactul se leagă pe zece ani, — o sută cincizeci de milioane. Acesta e prețul alegerilor lui Bánffy.

Dar' Viena a urmărit și alt scop, cu ajutorul ce l-a dat lui Bánffy la alegeri. A voit să discrediteze cu deservire sistemul actual de guvernare și mai ales cel de alegere din Ungaria. Și scopul acesta încă și l-a ajuns. Bánffy și partidul său s'a compromis până la nemurire cu scandalosele alegeri dîtale. Europa întreagă e alarmată și scandalizată de lucrurile petrecute la alegeri. Presa întreagă europeană a vestețit în modul cel mai clar volnicile și barbariile comise sub firma „liberalismului”, și acesta e un motiv puternic ca Viena să vină, după-ce își va fi adus în ordine și siguranță „cuota”, și se ceară o radicală schimbare de sistem în Ungaria, cu provocare la demnitatea și autoritatea monarhiei ca mare putere, care nu poate să fie discreditată în fața Europei, cu băbozucii, ca cele comise la alegerile trecute. Căldura apoi, cu care au fost luate în apărare naționalitățile nemaghiare din Ungaria în parlamentul austriac, ne face a crede, că această schimbare, se va face, atunci când se va face, numai în interesul naționalităților din țară, și ținînd cont de dorințele și aspirațiile nile lor.

O stare de lucruri sănătoasă nici nu se poate închipui în Ungaria altcum, decît numai pe lângă respectarea tuturor drepturilor naționalităților din țară. Ear' crearea unei sănătoase stări de lucruri se impune în Ungaria, chiar în interesul reputației și a autorității monarhiei noastre, ca mare putere europeană. Despre aceasta sîntem convinși noi, e convinsă Viena și e convinsă întreaga Europă, care cunoaște astăzi perfect de bine stările destrăbălate din Ungaria, provocate de falsul liberalism. Asta e situa-

țiunea. Liberalismul maghiar e rănit de moarte și se așteaptă momentul, în care își va da sufletul în mîinile lui Bánffy, curățînd astfel atmosfera politică de corupții și de volnicii.

Fie, ca acest moment de purificare să sosească cât de curînd, și fie, ca pe noi Români să ne aștepte la locul nostru și la culmea datorinței noastre.

Sibiu, 21 Noembrie n.

Activitate. „Deutsches Volksblatt” publică în ultimul seu număr o corespondență din Sibiu, în care se fac revelații asupra situației politice din Ardeal, — și în care se cuprind și următoarele pasaje: „În sînul naționalităților nemaghiare se poate observa un curent puternic pentru activitate. Firese lucru, că la alegerile trecute, pasiivitatea a fost de absolută necesitate, pentru-că ori-ce jertfă ar fi fost zădărnica. Dar' se întăresc mereu nemaghiarii; ales Românii, zi de zi prind rădăcină pe terenul economic. Dacă se vor face pregătiri energice și bine chibzuite pentru viitoarele alegeri, — la cari Românii, Sîrbii și Slovaci se pășească în acțiune solidar și cu un program național, în care să fie bine accentuat și momentul social: poziția liberalismului poate să devină într-o măsură sgușnită, că nu va fi în stare a se mai susține. Viitorul Ungariei are să fie reflecția actualelor relațiuni de partid din Austria”. — „Correspondența” ziarului din Viena e scrisă în Viena, și nu în Sibiu. Dar' este ea oare în legătură cu curentul proungat Luni în „Reichsrath”?**Episcopi noi.** O telegramă din Viena ne anunță, că la Roma se va ține la 30 Noembrie n. consistoriu, în care — după putîntă — se vor denumi și episcopi pentru veduvitele dieceze catolice din Cinci-biserici și Rozsnyó, precum și pentru dieceza gr. cat. a Lugojului. Pertractările decurg încă cu privire la persoanele, pe care le are de cuget guvernul să le propună spre denumire, dar' la o înțelegere perfectă încă nu s'a ajuns. Se crede însă, că până la întrunirea consistoriului toate pedecile vor fi delatrate!

Vom vedea!

„Singurul om”. Cearta începută între „Schreib-Moritz” lui Bánffy și ai lui Baden nu s'a terminat. „Pester Lloyd” și „Nemzet” de o parte, — (cărora le ține isonul „Neue Freie Presse”), — ear' de altă parte „Fremdenblatt” și „Reichswehr” și

măsură meren condeiele, și freacă reciproc spatelul lor. Semnificativ e, că „Nemzet” nu lovește mai mult numai în Baden, ci și în Bánffy, spunînd pe față, că în Ungaria nu ministrul-president are să dispună asupra presei oficiale, ci aceasta are să deie directivă guvernului. De aci se deduce apoi, că poziția baronului Bánffy ar fi cam clătînată. De eventualitatea aceasta s'au temei cei din Viena, și de aceea au luat-o pe altă coardă. „Reichswehr” de pildă scrie:

— „Bánffy Dező e astăzi singurul om în Ungaria, care e în stare să facă un pact acceptabil pentru ambele părți interesate. Dacă cade Bánffy, în urma lui rămîne un gol, din care se pot naște întrebări ce nu pot fi deslegate. De aceea sperăm, că cei din Ungaria vor face tot posibilul ca să nu cadă Bánffy”.

Cu alte cuvinte: țineți pe Bánffy până ne face ce ni-a promis, căci apoi fi vom da noi drumul!

Patriarch nou în Constantinopol. Adunarea generală armenescă din Constantinopol a ales aproape cu unanimitate de voturi pe episcopul Ormanian de patriarch al Constantinopolei. Confirmarea din partea Sultanului va urma în câteva zile. Se asigură, că alegerea e una din cele mai nimerite, și că rezultatul alegerii a făcut bună impresiune asupra Armenilor din Turcia.**Libertate ungurească.** Partidul social-democratic din Ungaria a intenționat aranjarea unei demonstrații pacifice de stradă, Duminică, în 22 Noembrie n., adevă în ajunul deschiderii parlamentului ungar, în scopul de a face propagandă pentru votul universal, — dar' poliția din Budapesta a oprit ori-ce întrunire a socialistilor, pe cari l-a amenințat cu folosirea armelor, dacă nu se vor supune acestui ordin.

Libertate ca la noi — nici unde!

Sibiade. Sași din Sibiu voiau să țină Duminică, în 22 Noembrie n., o întrunire publică, în memoria marelui lor bărbat Dr. Stefan Ludovic Roth. Întrunirea a fost anunțată din vreme la poliție, care a luat-o la cunoștință, cu observarea însă, că în întrunire să nu vină vorba asupra activității politice a lui Roth. Cum însă despre viața lui Dr. Roth nu se poate vorbi fără a l-se atinge activitatea sa politică, comitetul aranjator a renunțat la ținerea festivității proiectate.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Reîntîlnirea.

— Novellă. —

În sfîrșit trăsura se opri. O femeie în vîrstă grăbi înaintea celor sosiți.

De pe fața sa se cetea dorința învîpșiată de a-l vedea. Deodată de sub coșul trăsorei apărî un chip de tînră femeie.

Smîncîndu-se din mijlocul șalurilor și a pledurilor, ce-i cuprîndea talia dreptă, spre a o scuti de ploaie și răceala, ce cursese pe neașteptate, — se aruncă în brațele celei-ce o aștepta.

— Dar' pentru Dumnezeu Silvie, de ce nu grăbiți în chipie? Ploaia încă și v'ati pute răci, — zise un glas bărbătesc.

— Cornel are dreptate! — răspunse bătrîna cu o dragoste sinceră, — vino în casă, e cald și are s'e-ți cadă așa de bine. Ești oboșită, nu? fostu-v'au frig? — și luînd pe Silvie de mîna o duse cu sine în odaia caldă.

Silvie și Cornel erau însurăței tineri. Orfană de tată încă de mică, Silvie crescuse tot în mînăstire, umblase așa de puțin prin lumea mare.

Reîntoarsă acasă, făcî cunoștință cu Cornel, un tînră frumos și cinstit, și se măritase după el, acum de două săptămîni. Îndată după nuntă Cornel o luă pe Silvie, o sul pe tren, și fuga în lume. Își propuseră să facă un mic încungiur prin țeară, spre a

se reîntoarce apoi acasă și fără de nici un dor să-și petreacă timpul fericit până la primăvară, când Cornel avea să-și deschidă cancelaria de advocat într-un orașel învecinat cu satul în care sebeau acum.

— Și cum ai umblat? ce ai mai văzut? așa, că nicîiri nu e bine ca acasă?

Silvie nu apuca să răspundă întrebărilor, pe cari mamă-sa i-le făcea cu neastîmpăr.

— Eată și rău, care mi-a furat fata și mi-a făcut-o să nu mă mai iubescă! — zise bătrîna amenințînd cu degetul pe Cornel, care intra.

— Sărut mîna, mamă! răspunse el surîzînd la cearta ce i-o făcea soacră-sa. — Ce zici la vorbele mamei Silvio? sînt rău?

— Mamă dragă, ne iai prea cu iutele. Am s'e-ți spun eu îndată rău.

— Ei, nu răspunzi? sînt rău?

— Lasă-mă neastîmpăratule — se rosti Silvie atîngînd cu atîta dragoste fața sotului său. — Da, ești rău, așa de rău! — și vîzînd că mamă-sa privește airea lî sărutată cu patîmă.

— Așa, acum sînt bine, har Domnului! începî Silvina după o pauză, așezîndu-se pe un scaun lîngă soba caldă. — „Mamă...” — dar' ușa se deschise și Silvina nu mai continuă frasa. O servitoare aducea deja mîncarea de care ea voia să întrebe pe mamă-sa.

— Ce ai drăguță? ț'i-e foame? da, da știu eu că are s'e-ți fie foame mult de tot, căci nu vei fi mîncat nicîiri bucate așa bune, ca dela mamă-ta! — adause bătrîna cu con-

știența aceea autoritativă ce o au toate femeile vrednice.

Și fără multă ceremonie se așezară la masă.

E de știut, că tot timpul cât ținî mîncarea, mama nu se mai satura de întrebări. Doria se știe tot. Silvina și Cornel pe rînd se nîsură să-și satisfacă dorinței.

Sculți dela masă însurăței trecuă să cerbeteze celelalte două odăi, pe cari bătrîna le aranjase în lipsa lor și li-le puse la dispoziție pentru timpul cât aveau să locuească la ea.

Dragostea mamei nu uitase nimica. Totul era bine așezat și cu bună chibzuială.

Cătră seară tinerii sebeau conversînd despre amintirile călătoriei, când Silvina se ridă a repede și merse la mamă-sa spre a o întreba de ceva. În scurt reapărî avînd în mîna o cutiuță.

— Earăși mi-am adus aminte de el, și par-că l-am văzut în decursul călătoriei noastre. Nu știu cum, dar' chipul lui mă urmărește ca umbra.

— Chipul lui? al cui? întrebă Cornel cu curiositate.

— Tu nu știi, da, de bună-seamă nu vei fi știind. Am s'e-ți spun dar' un mic secret, de pe timpul când eram în mînăstire. Așculți? întrebă ea privînd în ochii lui Cornel, care sta tînaiea ei în picioare și o fixa cu iubire.

— Ascult, dacă mă întăiui...

— Fie... pun două condiții: să nu mă întrerupi și nu te supere povestirea.

— Primesc, și acum...

— Acum? eată! și ea își întinse spre el gurița-i mică și obrazii grăsuții și ochii neastîmpărați și el i-le acoperi cu sărutări.

— Mînăstirea din A. unde fusesem la școală cinci ani mult era vestită în toată țeara. Aci veniau elevi din mari departări, fete avute și copile sărace. Sărîta, o femeie cu frumoase cunoștințe, așa mult ne iuba pe toate, și așa ținea să fim todeauna bine îngrijite și bine provăzute; din partea noastră noi încă o aveam tare dragă.

Tot atunci mai era o copilă, cu care mă aveam așa de bine, la oaltă ne povesteam toate tainele și la oaltă faceam planuri pe viitor. Odată, când treceam la plimbare prin aleia de ploi dela marginea orașului, prietena mea stringîndu-mă de braț, mă făcî atentă să privesc la un tînră, ce venia spre noi. El par-că ne căuta cu privirea. Când ne întălmîrîm înroșiți, și ridicăndu-și mîna la pîlărie ne salută. Din roșeața aceea a lui, ce-i acoperia fața, de altcum așa de frumoasă, stîngăcia lî salutului lui ne făcî să începem a rîde. „Îl cunoști?” întreb eu pe prietena mea. „Nu”, îmi răspunse ea, „l-am mai văzut însă și de altă-dată. Dar' căt de frumos el!” adause ea cu un fe de tremur. „Ce folos!” ziceam, „dacă e așa de stîngăciu, înroșește și par-că fi e teamă să ne și privească”.

L-am mai văzut însă și de alte-dăți, n'am putut afla însă cine ere, de oare-ce elevele din oraș nu cercetau nici una cursurile cu noi cele internate.

Nu peste mult ne-am despărțit pentru vacanță. De abia sosită acasă, primesc o epi-

istolă. Scrisoarea îmi era necunoscută, nu s'e-mîna cu a nici uneia dintre amicele cu cari corăspundam. O desfac cu grabă, mă uit la titlul, era dela un tînră, caut la subscriere: un C. mare, câteva puncte și apoi un I. Am înțeles din cuprins, că era de el. Am cetit scrisoarea și am ris. Era așa de înfocată. Îmi spunea dragostea lui în niște frase așa de împodobite și alese, căt mie mi-se păreau cu totul neînțelese. Și de altcum, așa cum îl cunoașteam timid și rușinos, nu-mi puteam face altă închipuire, decăt că copiasse epistola aceasta din cutare carte.

Îmi aduc și acum aminte, că reîntoarsă ear' la mînăstire, făcîrăm mult haz cu prietena mea de frasa cu care își termina epistola: „Te iubesc domnișoară cu o dragoste fără speranță, fi însă sigură, că și în cînsul ultim al vieții mele voi pomeni cu drag numele-ți scump!”

Și Silvina ceti frasa aceasta de pe o hîrtie de epistolă ce o scoase din cutiuța, ce adusesse.

Cornel nu o întrerupsese. Povestirea părea că-l interesa deja dela început. Când Silvina ceti sfîrșitul epistolei și apoi puful în un ris șgomotos, el înroșește și zise:

— Pot să te rog de epistola aceasta?

— Tonul acesta? de ce te adresezi cătră mine cu vorbe așa răci?

Cornel nu zise nimica. Apucă epistola, o privi cu atențiune câteva clipe, se aprînsă tot la față și apoi rîse și el din toată inima.

— Nu-i nimic! Continuă, povestirea ta e plăcută și tu o spui așa de frumos.

— Nu continuu! — se îndărgi Silvina, — m'ai întrerupt, să suferi pedeapsă! și pe-

E revoltător de tot, când vezi că nici acte de pietate față de cei morți și mari ai tăi nu mai poți să-ți faci în „libera” ta țară.

Desmințire. Dl. D. A. Sturza, ministru-president al României a desmințit în coloanele *Voinței Naționale* din București în-tregul articol apărut în *Neue Freie Presse* și publicat și de noi în numărul 244 al „Tri-bunei”, în care articol se cuprindeau vederile dlui Sturza asupra chestiunii orientale. Mini-stru-president român nu a vorbit cu nici un reprezentant al foii numite, și nu i-a comu-nicat nimica.

Astfel fac gazetărie Jidani dela „Neue Freie Presse”.

Din Blaj.

Sinodul archidieceșan.

— Raport special. —

Blaj, 20 Nov. n.

Înainte de ce aș începe raportul meu, las se urmeze textul telegramelor omagiale adresate îndată după deschiderea sino-dului, către Sfinția Sa pontificale și Maiestate-a Sa Împăratul și Regele apostolic.

Telegrama adresată Papei în limba la-tină e următoarea:

Nr. 5264—1896. Eminentissimo Domino Mariano Cardinali Rampolla, Status Secretaris Roma.

Venerabilis Clerus archidieceșanos Albajuliensis et Fogarasensis in syno-dum congregatus, Beatissimo Patri Summo Pontifici Leoni XIII-o totius ecclesiae visibili capiti obsequium filiale exhibet, reverentiam sincerissimam of-ferit, obedientiam canonicam profitetur, omnia fausta adprecatur. Una coelestium donorum auspiciis apostolicam de genu implorat benedictionem!

(Pe românește:

Emin. domn Marian card. Rampolla, se-cretar de stat. Roma.

Venerabilul cler al archidieceșei de Alba-Iulia și Făgăraș adunat în sinod, cu omagiu subdital prezentă tributul fidelității sale Maieității Voastre, restau-ratorului hierarhiei și patronului îndurător al bisericii greco-catolice românești. Providența divină întru lun-gime de zile se Te trăească!

Telegrama către Maiestatea Sa ex-pedată în limba română, e de cu-prinsul următor:

Nr. 5264—1896. Maieității Sale Sacratissime Cesaree și Apostolice Re-gești Francisc Iosif I., Împărat al Au-striei și Rege apostolic al Ungariei

Wien.

Veneratul cler al archidieceșei de Alba-Iulia și Făgăraș adunat în sinod, cu omagiu subdital prezentă tributul fidelității sale Maieității Voastre, restau-ratorului hierarhiei și patronului îndurător al bisericii greco-catolice românești. Providența divină întru lun-gime de zile se Te trăească!

deapsa se și execută îndată. Buzele lor se atinsă se cu drag.

— Cum se mai continuu? povestea mea e sfârșită. Anul întreg am petrecut gândin-du-mă la nenorocitul, care moare rostind cu palide buze numele meu, ha!

— Și nu l-ai mai revăzut nici-o dată de atunci? nici nu i-ai aflat numele?

— Nu, și nu poți ști cât am regretat, că nu l-am mai revăzut saluându-ne stângaci și înroșit.

— Și dacă i-l-oi spune eu?

— Nu cred.

— Și dacă i-l-oi spune că-l cunoști, că l-ai văzut așa de des?

— Nu se poate! Știi tu cine era?

Cornel luă din un buzunar al baltonului seu un portofoliu vechi, și din o despărțitură a lui scoase o fotografie veche și i-o în-tinse Silviei.

Curioasă, soția sa o apucă cu grabire și punându-o sub lumina lămpii o privi cu atenție.

— El e! — strigă ea, veselă că revede un vechi cunoscut. — Dar numele?

Cornel nu zise nimic, ci îi întoarse foto-grafia. Pe dosul ei era scris cu negrea: Cornel Lupescu.

— Tu? — strigă ea plină de mirare. — Tu se fii? nu-mi vine să cred!

— Te asigur, sunt eu! Și vezi, am avut dreptate: murind voiu purta pe buzele mele numele tău!

— Mamă, mamă! — strigă Silvia fugind din chilie în mână cu fotografia, — necuno-scutul meu amoretz, a fost Cornel, uite aci e poza lui!

După-cum am amintit deja, telegramele acestea au fost subscribe în numele sinodului de Exelenția Sa metropolit, ca președinte și protopopul *Hățegan*, ca prim notar.

La telegrama cea dintâi Sfinția Sa pontificale roman s'a îndurat a da următorul răspuns, notificat membrilor sinodali în șe-dința a șasea:

«Rem. Dom. Archiepiscopo Al-bajuliensi, Ungheria

Balázsfalva.

Beatissimus Pater observantiae tuae tuique cleri testimonium pergratum ha-buit ac vobis universis apostolicam ben-edictionem effusis corde impartitur.

M. cardinalis Rampolla.

(În traducere:

Rsm. domn arhiepiscopul de Alba-Iulia

Blaj (Ungharia)

Praeficitului Părinte i-a causat foarte mare bucurie manifestarea sentimentelor omagiale ale tale și ale clerului tău, și vovă-tura ră a împarte din inimă binecuvântarea apostolică.

M. card. Rampolla.

Răspunsul Sfinției Sale pontificalei roman a deșteptat o viață bucurie și satisfacție între părinții sinodului și însușițele urale au izbuc-nit în sala ședințelor la adresa capului bise-ricii noastre.

Între multe puncte pertractate în ul-timele două ședințe, în cari ședința a IV-a a fost nespuse de interesantă, însemnăm aci chestiunea învățământului și a școlilor popo-rale, apoi chestiunea gimnasului din Blaj și a salarelor profesorilor.

Însușirea cu care clerul a desbătut punctele acestea ne umple de multă bucurie și ne dă speranțe pentru viitor.

Venind vorba despre școlile populare majoritatea covârșitoare a membrilor a fost de părerea, că ajutor dela stat cu pe-riclitarea caracterului național al școlărilor — se nu se ceară. Același lucru s'a repetat cu mai multă însu-șeire la chestiunea gimnasului.

Aci și măcar gândul ca se se ceară vre-odată ajutor dela guvern a fost respins cu viață indignă. Membrii sinodului au declarat, că în cas de pericol pentru această înaltă și străveche insti-tuțiune românească vor fi se-și facă datorită și se se vor jertfească. Însușirea aceasta a clerului a lăudat-o în-tr'un prea frumos toast secret. Dr. Bunea. Regretăm mult, că nu pot descrie pe lung nici desbaterile ședinței acesteia, nici toastul spus la prânz. Ele ar fi o clasică dovadă despre spiritul, care trăiește în preoții nostri.

Mai însemnez din ședințele acestea dorințele de a se înființa al IV-lea curs preparandial împreună cu un internat, cum și o preparandial pentru fete.

Până-când în preoțiile noastră sunt oa-meni, cari i-ar da bucurii din două cămeși una, pentru salvarea institutelor noastre, pu-tem nuii convinge sinceră, că și dorințele acestea se vor împlini.

În ședința de după prânz s'a hotărât între altele înființarea unei reuniuni de asigurare pentru edificiile bisericesti și școlastice.

Deodată s'a decis și aceea, că la 1 Iulie reuniunea aceasta se-și înceapă activitatea.

Ca încheiere însemn, că hotărâta re-prezentățiune către guvern a și fost compusă de fiscal consistorial și se expediază zilele acestea la locurile competente.

La sfârșitul sinodului — Joi, la 7 seara — Ex. Ex. sinodului membrilor sinodali pentru zelul și activitatea desvoltată și a de-clarat sesiunea sinodală de încheiată, între acclamările entusiaste ale tuturor celor de față.

Astfel a decurs sinodul I., ținut sub me-tropolitui Victor.

Adevăratul spirit constituțional, care a planat peste toate discuțiile sinodale și pă-ciența cu care I. P. S. Sa ascultă toate pă-rerile vorbitorilor au făcut în inimile tuturor o bună impresiune.

Fie, ca graiul Archiepiscopului să concheme preoțimea cât mai curând și în cauza congrui.

Cronică politică.

Pacea între Italia și Abyssinia

„Știrea, că stipulațiunile păcii cu Abyssinia au fost încheiate — spune o depeșă din Roma încă dela 16 c., — a avut efectul unei mântuirii”. Nu vedem nici pic de exagerare în această carac-terizare, atât din punctul de vedere politic, privind interesele întregii țări, cât și din punctul de vedere social, familiar, privitor la eliberarea celor 1300 prizonieri aflați la Me-nelik. Un general, atâția ofițeri și soldați. Să ne închipuim numai, câte rude, mai dea-proape și îndepărtate au acești nenorociți;

opiniunea publică, publicul cel mare, era sbu-ciumat poate mai mult din causs lor decât de perderile enorme cât a costat până acum răboiul. Și pentru scăparea lor „mai ales silea opiniunea publică guvernul, se facheie cât de curând pacea cu Menelik, fie și în condițiuni grele.

Dar condițiunile acum cunoscute nu sînt de loc grele. Menelik s'a arătat nu numai om modest, nobil, dar și gentleman. Pe lângă condițiunile de care am pomenit deja, tractatul încheiat mai cuprinde următoarele: până la definitivă fixare a granițelor, guvernul italian se obligă, a nu ceda nici un pic de teritor altui puteri, ear dacă de bună voe ar vrea să se lapede de vre-un ter-ritor, el poate cădea numai sub suveranitate Abyssiniei, adică Abyssiniei. Privitor la prizonieri s'a încheiat învoială separată cu ur-mătoarele dispozițiuni: în urma tractatului de pace prizonierii sînt declarați liberi; re-gele Menelik îi trimite pe toți la Harrar, de unde, după ratificarea telegrafică a tractatu-lui de pace, îi va expedia la Zeila. De oare-ce plenipotențiarul italian (majorul-medec Neraz-zini) a recunoscut de bună voe apesele, che-luit de către guvernul abyssinian pentru în-ținerea prizonierilor, încumbă Italiei, a despă-gubi guvernul abyssinian de ele. Neguș de-clară, că spre acest scop n'a fixat nici un fel de sumă, biziundu-se pe deplin în simțimin-tele de dreptate ale guvernului italian.

Acestea sînt deci condițiunile, în care s'a încheiat pacea. Menelik nu cere nici un fel de despăgubire de răboiul, deși el a fost atacat și farea lui a suferit pagube enorme în toate privințele, în cei doi ani cât a ținut răboiul; n'a pretins nici o palmă de teritor mai mult de cum avea înainte de răboiul. Eată prin ce telegramă anunță el regelui Umberto încheierea păcii, pe ziua de 26 Oc-tombrie:

„Mă simt fericit, a aduce la cunoștința M. Voastră, că tractatul de pace a fost iscă-lit azi. Dumnezeu se ne țină pentru tot-deauna ca prieteni. Eu știu, că ziua de 20 Noembrie este o zi de sîrbătoare pentru Voastră familie (ziua de naștere a re-ginei Margareta a Italiei. Red. „Trib.”) și dau expresiune mulțumirii mele, că cu voința Majestății Voastre și mulțumii cumpănelii drepte, precum și caracterului serios al so-lului d-voastre plenipotențiar, majorul Ne-razzini, am putut preface această memorabilă zi într-o zi de bucurie pentru părinții priso-nierilor italieni. Dumnezeu se țină pe M. Voastră încă multă vreme în viață”.

Se vede din scrisoarea aceasta caracte-rul de gentleman al împăratului etiopian, al cărui general-suprem umblă desculț. Dar' nu numai cu vorba, și prin faptă a vrut să-și arete această pornire: înainte chiar de a fi ratificat tractatul (pentru care scop s'a stipu-lat o lună de zile), spune agenția oficioasă „Stefani”, că „la 20 Noembrie vor fi redați libertății și trimiși la Zeila 200 prizonieri, drept omagiu către regină, în ziua ei de naștere”.

Fapt caracteristic pentru relațiunile lui Menelik cu alte state europene este și pre-schimbarile depeșilor între el și presideutul Republicii franceze, dl Faure, din incidentul încheierii păcii cu Italia. Menelik telegrafa lui Faure următoarele: „A plăcut lui Dum-bezeu, că am putut să redăm azi pacea po-porului nostru, iscăind tractatul de pace. Să-mi feriți, că prietenii nostri se bucură de aceasta împreună cu noi. Menelik, îm-perator. Ear' Faure a răspuns: Foarte mișcat de graba, cu care M. Voastră îmi împărțe-șteți restabilirea păcii, vă felicit în modul cel mai cordial pentru un rezultat așa de fe-ricit și mă bucur împreună cu M. Voastră, ca vecin și prieten. Felix Faure”.

Împăratul Wilhelm II. al Germaniei a telegrafat, el de-adreptul, nu prin cancelarul Hohenlohe, ori pe altă cale, ministrului presi-dent Rudini, exprimându-i „felicitările cele mai viue cu ocaziunea încheierii tractatului de pace”; ear' secretarul de stat la externe, Marschall, se dusese personal se vadă pe am-basadorul italian din Berlin, contele Lanza, să-i exprime „cele mai cordiale felicitări” din partea guvernului imperial.

Și Moarcul nostru a trimis o depeșă de felicitare regelui Umberto; ear' în Paris ministrul de externe Hanotaux a exprimat cu viu graiu felicitările guvernului francez, către ambasadorul italian.

Pecat numai, că lo-ul unde se află priso-nierii este așa departe, încât nu se vor în-taarce acasă decât peste 2 luni.

Aforisme politice.

— Una la zi.

La ceea-ce omul n'a renunțat, nici n'a putut pierde nici-o dată.

Schiller.

Denunțianții.

— Presa de „geschäft”.

Nu e mirare, că secțiunea așa numită a „presei” de lângă presidiul ministerial din Budapesta poartă numele de „police politique”, adică „poliție politică” — doar' aproape în-treagă presa maghiară de un timp încoace față de naționalități și presa lor nu face decât rolul „poliției politice” și nu scrie decât pentru a intriga și — denunța într'un mod nedemn de o presă, care se respectă. Mai multă dragoste pentru această ignobilă mă-iestrie are gazeta sēcuiască-jidovească „Ma-gyar Hirlap”.

Această gazetă, care de altcun e aproape în gura morții, încearcă să mai gădile șo-vinismul intolerant al publicului său jidano-maghiar, doară-doară va mai face puțin „geschäft”, și drept mijloc de gădilit se apucă să denunțe pe studentii români din Pesta, pentru-că pe momentul lui Gozdu au depus o cunună cu tricolor românesc.

Știe bine gazeta șovinistă, că faptul ace-sta nu mai face senzație nici la cei mai in-tolerați dintre Jidani maghiarisiți, pentru-că acest lucru stipendiștii fundațiunii Gozdu îl fac de zeci de ani. De aceea se pune de mai și minte și întreagă afacerea „de tradare și agitație” o ascrie societății „Petrui Maior”. Comitetul societății i-a arătat acestei „ga-zete” că n'are nici o parte, nici rea, nici bună, în întreagă afacerea aceasta. I-a do-vedit peste ori-ce îndoială, că actul întreg aparține „stipendiștilor” fundațiunii Gozdu. Toate acestea „nu impun” unei gazete, care își vede menirea în a se face „polițaiu” și denunțant.

Eată în ce formă își face ea „slujba” în ultimul seu număr, după-ce publică chiar rectificarea societății „P. Maior”:

„De aceea — zice „cinstita” gazetă din Pesta, fără însă de a ști nici ea „pentru-ce?” — atragem atențiunea ministrului de interne asupra celei mai nouă machinațiuni a socie-tății „Petrui Maior”, de altă parte aducem ca-sul la cunoștința lui Gáll Jozsef, membrul român al casei magnaților și manipulant (? „Trib.”) al fundațiunii Gozdu, că se exchidă dela ajutor pe nepatrioticii tineri”.

Eată cum își pricepe chemarea sa presa maghiară! Adevărată presă de „geschäft” — și adevărați agenți provocatori, denunțianți.

„Universitatea săsescă”.

Săptămână trecută i-a ținut „Univer-sitatea săsescă” adunarea sa generală, în care, precum am anunțat în un număr anterior, s'au respins de majoritatea săsescă toate cererile de dotațiuni noue ale Românilor, ră-mânând în valoare numai cele puține de până acum.

Din incidentul acestei adunări, vom da în cele-ce urmează unele date mai marcante despre această instituție cultural-economică a tuturor locuitorilor din fostul „fund regesc”, cu deosebire cele-ce ne privesc mai deaproape pe noi, având scopul a arăta în ce raport stau Români din „fundul regesc” cu această insti-tuțiune.

Din trecutul „Univ. săsescă”.

„Universitatea săsescă” își are originea din secolul al XV-lea, fiind dela început un oficiat (B-hörde) de frunte al „fundului re-gesc”, cu drepturi judiciare, legislative și administrative.

Spesele, ce se recereau pentru susține-rea ei, se încesau prin aruncuri etc. dela lo-cuitorii „fundului regesc”, dar' cu deosebire dela Români, cari au format și în săsime ma-joritatea locuitorilor.

Competențele și aruncurile, ce se sco-teau dela locuitori, nu s'au consumat toate, așa că „Universitatea” și-a adunat în decur-ul timp urilor o avere considerabilă.

După 1848 atribuțiile „universității” au încetat, trecând la stat.

Astfel ea a rămas a exista mai departe ca o instituție culturală economică, măr-ginindu-i-se cercul de activitate la administrarea averii și la distribuirea veniturilor în favo-ral acelor, cari au contribuit la acea avere, adică în favo-ral tuturor locuitorilor din „fundul regesc”.

Prin anii 50 venitele „Universității” erau la un preste 50.000 fl. Acum averea ei se evaluează la aproape 2 milioane fl. cu un venit anual brut cam de 100.000 fl.

Până la 1848, „Universitatea” a fost cu totul în mâinile Sășilor, fiind ei singuri popo-lul privilegiat în „fundul regesc”; dar' și după acest an, până la 1860 tot numai poporul să-sesc a fost reprezentat în adunările ei prin deputați aleși în scaunele săsești. Acești de-putați în ședința din 22 August 1850 au vo-tat dotațiuni însemnate spre scopuri culturale, dar' exclusiv pentru institututele să-sesci de învățământ, precum și școlile, se-minarele și școlile populare săsești, des-

considerând cu totul drepturile, ce le aveau la averea „Universității” și ceilalți locuitori și în special Români.

Abia mai târziu, după anul 1869, când au putut fi aleși de deputați și Români, dar' în special dela 1876 încoace, s'au votat sume mai mici și pentru câteva institute românești. Pentru obținerea acestora, precum și în che-stiunea de organizare a „Universității”, depu-tații români au avut lupte grele cu majori-tatea deputaților săși, în decursul cărora Sășii, cari pe atunci nu erau frați de cruce cu Maghiarii, au venit în conflict și cu gu-vernul.

Alături de „Universitatea săsescă” mai există o altă instituțiune comună a locuito-rilor din „fundul regesc”, administrată tot de „Universitate”. Aceasta este casa a celor șapte județe (Siebenrichter-Cassa), a cărei avere trece peste 1 milion fl. cu un venit anual de vre-o 60 de mii fl.

Budgetul pe 1896.

a) Budgetul „Universității” pe 1896 a fost preliminar la percepțiuni cu suma de 185.526 coroane și 76 bani (92.763 fl. 38 cr.), ear' la erogațiuni cu 184.818 coroane și 68 bani (92.409 fl. 34 cr.) La erogațiuni cea mai mare sumă, care ne interesează în special, este dotațiunea institutelor de învățământ pre-liminară cu 152.160 de coroane (76.080 fl.), restul folosindu-se mai cu seamă pentru ad-ministrație și capitalizare (2% a venitului brut):

b) budgetul casei celor 7 județe a fost preliminar cu 118.085 coroane 89 bani (59.042 fl. 94 cr.) la percepțiuni, ear' la ero-gațiuni cu 117.318 coroane 89 bani (58.659 fl. 44 cr.) Dotațiunea pentru școlae este de 79.560 c. (39.780 fl.)

Adecă dela ambele institute s'a preli-minat pentru școlae: 231.720 c. (115.860 fl.) (Va urma).

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Reflexiuni.

Sălagiu, Octombrie n.

Revin asupra corespondențelor din nu-merii 193, 195 și 197 ai *Tribunei*. Altă nuanșă nepotrivită e aserțiunea, că „la noi aproape fiecare comună bisericască cere dela mini-sterul de culte câte 70 până 120 fl. întregire de salare docențiale”.

Adevărul e, că comunele cari sînt în stare a-și susține școlaele de sine stătătoare, se ferece ca de foc de ajutorul statului; și că ce le-a îndemnat pe unele filii sörmane la pagul extrem de a recurge și după ajutor de stat, se explică cu axioma: „între două rele, aleg pe cel mai mic”. Cât pentru amestec, oare nu se amestecă statul și în afacerile școlărilor nesalarisate de el? Exemplu ne e școala din Cătelul-român, care fiind de model și neavând de ce se acăta de altceva, pen-tru-că lipsește vre-o două scânduri de pe co-tețul învățătorului, inspectorul reg. amenință senatul școlaei cu stătuificarea școlaei.

După părerea noastră, primirea ajuto-rului de stat pentru susținerea școlărilor no-astre celor de tot misere, încă nu însemnă tradarea cauzei școlare; numai că în loc de a se proceda în aceea, înăușrând spiritul anarchiei în organizarea și susținerea școlărilor noastre, era mai consult se se fi lu-ral scot-licar, în sine oade deosebene, cu ilustrii arhieriei în frunte, unde s'ar fi decis: cere și câte școlae în câte comune bisericesti sînt în stare, prin urmare datoare, a-și susține școlaele lor confesionale române și pe viitor din propriile sale puteri, și câte nu sînt în stare a se susține, pentru cari în lipsă de alt expedient, se se ceară și exopereze ajuto-rul de stat prin autoritățile competente șco-lare diecesane. De acest principiu a fost con-dus și înalta cărmă bisericască metropoli-tană din Blaj, — care precum în alte afaceri bisericesti și școlare, așa și în această cauză ar trebui să fie datătoare de ton, și urmată și de către diecesele sufragane — când a cerut dela regim ajutor pentru vre-o 50 școlae sărace.

La învinuirea corespondentului, că „au-toritățile bisericesti n'au explicat poporului și nu l-a capacitat, că ajutorul de stat duce la ruina școlărilor noastre confesionale”, îl întreb pe dl corespondent, că oare însoțit-a pe pro-topopi și preoți, sau cel puțin luat-a osteneală a se informa despre lupta grea și stercătoare de sudori crunte ce a pus cu ocaziunea, când după pășirea în viață a legilor noue de in-structiune a trebuit din sat în sat a însușești pe popor, ca să presteze din al seu minimul de 300 fl. fără a primi ajutor dela stat pen-tru susținerea școlărilor? Și dacă da, spună care protopop sau preot nu i-a făcut dato-rișta până la gradul misiunii înalte? Ear' ce se ține de comuna Peciui — despre care zice, „că a cerut direct înființarea școlaei de stat”, și aruncând umbră asupra activității vi-carului A. B. îl ia la dare de seamă înaintea

Editor și redactor responsabil: **Teodor V. Păcățian**
 Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
 acțiuni: **V. H. Dressnandt.**

21240—IV. 1896. sz.

[2525] 1—1

Pályázati hirdetés.

Szebenvármegye törvényhatóságánál rendezett és kinevezés útján betöltendő **törvényhatósági rétmesteri állás** főispán uró Meltóságának megbízása folytán ezen pályázatot hirdetik és felhívom az ezen állást elnyerni óhajtokat, hogy a rétmesteri szakszolgálati bizonyítványaikkal és nyelvismereteikkel igazolják okmányaikkal valamint születési bizonyítvánnyal felszerelt folyamodványukat **1896. évi december hó 10-ig** hozzányújtásuk be.

Javadalmazás: évi 500 frt fizetés, 100 frt utazási átalány, 50 frt irodai átalány és külső szolgálat alkalmával a szabályrendeletileg megállapított napi és kilométerdíjak.

Nagyszében, 1896 november hó 20-án.

Reissenberger,
alispán.

"Sentinela" institut de economii și credit ca societate pe acții în Sibiu-nou (Sera) (Hafslu) efectuează toate operațiunile de bancă. După depuneri spre fructificare se dă 6% și darea de venit. Direcția nău.

[398] 4—20

Singurul loc de vânzare pentru Sibiu.

Galoși (șoșoni) rusești veritabili

importați direct din S.-Petersburg

marcă cunoscută până acum de cea mai bună,

cel mai bun seut contra umezelii și frigului.

Cel mai bine asortat deposit de ghețe pentru domni, doamne și băieți, lucrate solid, fabricate de fabricanții renumiți de cei mai buni din Viena și Karlsbad; soliditatea o pot garanta, despre ce se binevoiesc a se convinge cât mai mulți mușterii.

Cu deosebită stimă:

F. Geisberger,

strada Cisnădiei (edificiul Sparcasiei).

Ghețe de gimnastică, cel mai bun fabricat.

Wassili Perloff & fii, în Moscva.

Liferanți de curte în Rusia și străinătate.

Unicul deposit al excelentelor feluri de

Thea

în pachetare originală rusească, pe lângă prețurile originale se găsește la **Joh. Perl** fiul în **Mosocș**, comitatul Thurocz.

Lista prețurilor se trimite la cerere gratis.

[2481] 1—3

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții **fl. 300.000.** Fond de rezervă **fl. 100.000.**
Depuneri **fl. 1.000.000.** Circulația anuală **fl. 15.000.000.**

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solveste institutul separat. După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

[896] 29—50

Direcțiunea institutului.

Adevăr!

Este neîntrecută și senzațională în lumea întreagă

Colecția mea Austria

constatătoare din 15 scule admirabile cu numai fl. 5.75

un orologiu de buzunar remontoar de aur „façon“

cu cel mai corect regulat așarat de precisiune (36 ore) și cu un cadran de email. Cutioara orologiuului frumos ciselată este din nou inventat aur „façon“, care de aurul veritabil nu se poate deosebi și nu-și poate perde nici-când lustrul.

Pentru exactitatea orologiuului remontoar garantez trei ani.

- 1 lanț „panteră“ de aur imitat;
2 bucați de butoni pentru manșete, din aur imitat;
1 broș foarte frumos pentru dame;
3 butoni pentru piept, din aur imitat;
1 buton patent pentru gulere îndoite;

- 1 ac de cravată de tot fin;
1 futorial pentru orologiu de aur „façon“;
1 oglindă de buzunar cu un etui;
1 ac de blusă, din aur facon;
2 bucați de inele cu simillibrilant și rubine.

[2267] 5—6

Toate aceste 15 admirabile scule la oaltă **fl. 5.75.**
cu orologiu de aur facon costă numai

Se expediază cu rambursă și în cas de neconvenire se retrimite banii. Firma:

Alfred Fischer, Viena, I, Adlergasse nr. 12.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Nr. 4922—1896.

3—8 [2502]

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de medic cercual în comitatul Sibialui, cercul Mercurei, se scrie prin aceasta concurs.

Reședința medicului cercual este Mercurea și aparține cercul sanitar al seu comune: Mercurea, Apoldul-de-jos, Amnaș, Topârcea și Ludoșul-mare.

Emolumentele medicului cercual sunt următoarele:

1. Salar anual 800 fl.
2. Bani de cuartir 200 fl.
3. Paușal de călătorie 300 fl.
4. Taxele după statut pentru cercetarea bolnavilor.

Medicul cercual deobligat a cerceta comunele aparținătoare de cercul seu, și anume: Apoldul-de-jos și Amnașul pe săptămână de 2 ori, Topârcea și Ludoșul-mare, pe săptămână odată și a ordina la orele prescise.

Cererele concursuale instruite în sensul §. 9, I. 1883 și §. 143, XIV. 1876 au de a se prezenta pe lângă dovedirea funcțiunii de până acum și cunoașterea limbilor până în 15 Decembrie a. e., d. a. la 6 ore subscrisului.

Mercurea, în 12 Noembrie 1896.

Pretor cercual suprem:

Mangesius.

Daruri potrivite de Crăciun.

Mașine de cusut Wertheim

cu cusătură dublă.

Fabricat german de clasa primă, pentru folosință în casă și în industrie, furnizează din Viena la ori-care loc din monarchia Austro-Ungară. [2310] 5—5

Mașină cu tălpi (Hocharmige) fl. 35.50

Mașină de mână (Hocharmige) fl. 31.50

Mașină Ringschiff fl. 49.—

30 de zile timp de probă. 5 ani garanță.

Ori-care mașină, care în timpul de probă nu se va dovedi de corăspunzătoare, o primesc îndărăt pe speșele mele.

Prospecte și mostre de cusut la cerere se dau gratis.

Casă de mașine de cusut

Louis Strauss

Firmă improcolată.

Furnizor al

„Reuniunii amplotaților c. r. de stat“.

Viena, IV., calea Margarethen nr. 12/bg.

„Reforma“

orologiu de buzunar, remontoir, din goldin, întrece toate cele de până acum.

Mechanisme de precisiune foarte fine. Garanție în scris pe 3 ani pentru mersul exact. Construcția cea mai nouă. Reparaturile sunt cu totul exchise. Cutioare cu 3 mantale luxos ciselate din veritabil goldin. Rămâne și după 20 ani ca aurul veritabil. Prețul numai fl. 6, inclusiv ciselatul și etui de piele. Lanțuri de clas, acomodate din goldin veritabil, faconul cel mai nou, liferază pe lângă rambursă depoul central.

Alfred Fischer,

Viena, I., Adlergasse 12.

Prăvălia asociațiunii de consum

(Strada principală). în Faget. (Casele proprii).

Capital social 25.000 fl.

Se atrage deosebită luare aminte a onoratului public românesc, asupra prăvăliei noastre, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri și anume:

Băcănie.

Făină dela cele mai renumite mori din Bănat de toți numerii; zahăr, I. Rafin, cafea orz, urez, candiduri, petrolu american, ape minerale, și tot felul de articoli trebuincioși pentru hrană. Prețuri ieftine, marfă totdeauna proaspătă și serviciu strict solid.

FERĂRIE.

Asortat cu tot felul de recuise economice trebuincioase pentru casă și câmp, fere de plug, sape, fireze, lanțuri, vase pentru fert, cuie de droș și de fer, coasă cu garanție de oțel, penți și drugi de fer, lampe și tot felul de lumini de stearin și de ciară și seu, trebuincioase pentru casă și biserici etc.

Manufactură.

Tot felul de pânzuri (de Siegl), zephiruri albe și colorate, bumbaceluri, damast pentru brodat, mătăsuri surah, mervilj și chiné, stofe pentru toalete și bluse, satan france, cretoane voile, stofe pentru economi și econoame. Delenuri pentru toalete și blouse (Pour Delen), perdel, tapeturi. Stafiruri pentru mirese, poploane de vară și cu vatta de Rouge, creton cachemir și saten. Bumbac pentru țesut, urzit, stricănit și brodat. Ață de cusut și croșetat.

Confecțiune.

Vestminte (haine) bărbătești gata și pentru copii, păpuși bărbătești, femeiești și de copii. Pălării de domni, dame și copii. Toilete de dame se primesc a le efectua gata, de stofă delen și saten.

GALANTERII.

Portmone, tabace și visitie, parfém, poudou brillantin de fabricat francez. Ace de păr (Schiltkrot), oglinzi etc.

LIBRĂRIE.

Tot felul de hârtie recuise de scris, cerneală, caiete de scris, tablă și cărți pentru școală etc.

Celarul (Podrum).

Vinurile cele mai bune din Ardeal, vechi și nouă, albe și roșii, rachiu de prune și drojdii, bere de Steibuch albă și neagră, diferite liqueruri, cognac etc.

Măcelărie.

În toată ziua carne proaspătă de vită, porc, vițel, miel și berbec, untură, unsore, slănină groasă și subție, cârnărie și șoancă afumată etc.

Vânzarea se face în mic și mare.

Negutătorilor li-se dau mărfurile trebuincioase cu condițiuni foarte ușoare și prețuri de tot moderate.

[1692] 21—28

Direcțiunea.

De oare-ce eu toate mărfurile le vând exclusiv numai pe lângă solvire în număr, și prin aceasta prețurile se ieftinesc într'un mod însemnat și ajung și eu la oare-care profit, așadară de azi începând voui lăsa să se îmbucure cu adevărat fiecare cumpărător al mărfurilor liferate de cassa mea cu prețuri moderate și însoțite de oare-care profituri, și anume fără ori-ce reclamă mai departe

[2328] 6—20

Pe lângă ori-ce preț!
și mai ieftin
ca la
vânzarea totală

a vinde articoli din depositul meu grandios sortat ș. a.

haine de bărbați și copii

producțiune proprie,

ghete pentru dame și domni, oravate, pălării și corturi
p. t. publicului, și asigur, că ori-cine va fi îndestulit în toată direcțiunea. Tot cu această intențiune îngrijesc cu deosebire și de

atelierul meu grandios de croitorie

care stă sub conducerea unui croitor vârsat și expert, este provăzută cu o multime de stofe din țeri interne și externe, din lână de oaie și garantat veritabile, unde de acum încolo voui primi pe lângă cele mai ieftine prețuri

comande după măsuri

pe lângă o efectuare în termen de 24 ore.

Ar fi de dorit, ca preastimatul public, în interesul seu să-și câștige cât mai curând o convingere faptică despre depositul meu de croitorie din nou arangiat, precum și despre soliditatea și ieftinătatea marfei servită.

Observ, că sunt aplicat a da articolele din depositul meu și pe lângă plată în rate și condițiuni favorabile.

Cu toată stima

Isak Ascher

Atelier de croitorie, deposit de haine gata pentru domni și copii.
Strada Cisnădiei nr. 4—6. SIBIU. Palatul comandei de corp.

Societate de asigurare din Niederlanda

Algemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lyfrente
în Amsterdam.

Representanța generală pentru Ungaria:

Budapesta, Kerepesi-út Nr. 1. (Palatul teatrului național).

Director: **Ludovic de Tolnay,**

consilier ministerial și deputat dietal.

[817] 11—12 Secretar general: **Emeric Stignitz.**

Cu sfârșitul anului 1894 s'au făcut asigurări în preț de 94 milioane coroane.

Referențe: Banca maghiară generală de credit.

Extras din tarife

Capitalul solvibil după trecerea din viață										Capitalul solvibil imediat după 20 ani dela asigurare sau și imediat după o moarte și mai timpurie											
cr.	Premiu după o 100 corone																				
25	1.80	34	2.30	43	3.16	52	4.66	25	4.11	34	4.22	43	4.56								
26	1.84	35	2.38	44	3.30	53	4.88	26	4.12	35	4.24	44	4.61								
27	1.88	36	2.46	45	3.44	54	5.12	27	4.13	36	4.27	45	4.67								
28	1.93	37	2.54	46	3.59	55	5.37	28	4.14	37	4.30	46	4.76								
29	1.98	38	2.63	47	3.73	56	5.64	29	4.15	38	4.33	47	4.84								
30	2.03	39	2.72	48	3.91	57	5.93	30	4.16	39	4.36	48	4.93								
31	2.09	40	2.82	49	4.08	58	6.24	31	4.17	40	4.39	49	5.02								
32	2.16	41	2.94	50	4.26	59	6.57	32	4.18	41	4.45	50	5.10								
33	2.23	42	3.04	51	4.45	60	6.97	33	4.20	42	4.50										

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.